

[Wilhelm.]

liard kroner, man vil have sparet, eller fyring af 50.000-60.000 i løbet af disse 3 år, hvor man skal komme op på 2½ mia kr.? Jeg synes, man har krav på at få disse ting at vide.

Men de spørgsmål, vi har stillet inden for selve beslutningsforslaget, er jo heller ikke blevet besvaret. Det har været os plat umuligt at få noget at vide om, hvad man konkret lagde i punkterne 1, det er det med dyrtidsportionerne, 2, det er det med, at man ikke vil acceptere lønglidning i perioden, og 5, det er dette med, at man skal fastholde den nuværende afdæmpning i lønudvikling osv., baseret på de uændrede forlængede overenskomster, langt ind i næste overenskomstperiode. Vi har ikke kunnet få noget som helst svar på, hvordan man konkret har tænkt sig at realisere disse ønskedrømme eller planer eller beslutninger, eller hvad man nu skal kalde det.

Kun på ét punkt har vi fået et nogenlunde konkret svar, og det er til punkt 3 om taktreguleringen, hvor vi har fået det meget kontante svar, at indholdet af teksten betyder, at man vil tilstræbe en så lav dækningsgrad som muligt for de offentligt ansatte for den lønglidning, som foregår i det øvrige samfund, og som taktreguleringen skulle kompensere for.

Uanset besvarelse eller ikke besvarelse af disse spørgsmål mener jeg dog, at aftalen, hensigtserklæringen, er klar og tydelig nok til at tage stilling til for os. Der er tale om en aftale, som dækker en såkaldt indkomstpolitik, men som så ofte før kun omfatter lønindkomster, og som endda rækker langt ind i næste overenskomstperiode.

Det, man reelt tilstræber hermed, er jo at sætte forhandlingsretten ud af spillet. Forslaget her kan vi kun se som et led i forsøget på at legalisere statens optræden som redskab for kapitalen og vendt mod lønarbejderne. Vi ønsker ikke at medvirke til noget illusionsmageri om, at det lader sig gøre at have en neutral stat over klasserne, og vi modsætter os bestræbelserne på at påtvinge lønarbejderne en sådan såkaldt indkomstpolitik.

Vi er altså imod dette forslag, hvis det kommer til afstemning, og vil i øvrigt, selv om vi synes, det er lidt tamt og ikke af en ordlyd, som vi ville have formuleret det —

jeg vil henvise til vores egen mindretalsbetænkning — stemme for det dagsordensforslag, som hr. Gert Petersen har fremsat på vegne af SF.

Jeg vil tage et andet spørgsmål op, som har været inde i forhandlingerne i denne uge, og det er besparelserne på daginstitutionerne. I ordførertalen ved første behandling sagde vi herom, at vi ville kræve tilbagekaldt de varslede fyringer på daginstitutionerne, som var blevet til ved en panikvedtagelse i folketinget, og som på alle leder og kanter nu ses at være præget af falske forudsætninger, af misvisende oplysninger og af fejlregninger; det er et ordret citat. Jeg sagde videre — det er stadig væk ordret —: vi agter under udvalgsarbejdet at fremtvinge oplysninger om, hvor stort det offentliges direkte nettobesparelse er for hver af disse fyringer. Så vidt vi på forhånd kan gøre det op, bliver det under 5.000 kr. årlig. Endelig: denne besparelse på daginstitutionerne er så gennemført tåbelig i økonomisk henseende og så forbryderisk i henseende til børnenes udviklingsmuligheder, at sparepartiernes prestige ikke skal have lov til at forhindre dens omstødelse.

Vi har forfulgt denne sag i denne uge, som vi har gjort i det foregående halve år. Vi har stillet det bebudede spørgsmål om nettobesparelserne i socialudvalget, og som det efterhånden er bekendt, lå der indtil i går aftes et svar fra socialministeriet om, at nettobesparelsen ville være 80 mill. kr. Det var oplagt en fejl, men der var ingen, der reagerede, på præcis samme måde som det har været med alle de andre regnefejl, fra dobbeltbesparelsen, fra forglemmelsen om konsekvensbesparelsen, fra de 9,3 pct. på lørdagslukningen, der blev til 16, 17, 18 pct., når det blev realiseret i kommunerne. Ingen reagerede.

Vi sendte i går eftermiddags ved 3-tiden to nye spørgsmål til socialministeren med begrundelser, der klart og tydeligt sagde: her er igen tale om en regnefejl, og oven i købet forklarede vi, på hvilke to punkter den regnefejl lå. Så kom 3 timer efter hen på aftenen i går i de reviderede beregninger endelig noget, der ligner en realistisk opgørelse, og som viser, at der ingen besparelse er, eller rettere der måske netto er denne her runde million kroner svarende til 300 kr. pr. år for hver af de fyrede mennesker. Det